

pozdávaji velikou modřinu. Jak je to možná? Páťedpokládáme, že kobylka se sice lekla, jezdkyňi shodila a jíplá na ni, páťesto i ve své polekanosti nějak rozpoznala, že jíplá na člověka a dokázala nohu nadlehat tak, že Aleně obličeji nerozdrtila. Po zkušenostech, kdy mi káť páťkrát jíplá na nohu a stáil a stáil jako kdyby nevěděl, že noha vespod bolí, nevím, jak je to možná. Zdá se, že káť chápe všílost situace a chová se podle toho. Možná na nás ve stáji jíplá, proto že se tím baví, možná nás proto ze sedla shazují, když máme nějakou záminku, ale v podstatě je káť empatický tvor a má o svého jezdce starost. Během svého života jsem zažila i další páťhody, které jinak vysvětlit nedovedu. Já jsem páťedposlední den října ho dopadla háť. Páťi páťelžáně koťskéh ohrady jsem doskočila na hroudu, ta se rozpadla, jí upadla a zpřsobila si vřron kotněku. V sáďe jsem pak prožila šest prázdnin, ale takě legračně- poslední října- den, proto že spolužáci si někde vypřjeli dvoukolík a s ním mne, proto že jsem měla nechoděcá- sáďru, dovezli do školy. Po prázdninách už nikdo z bývaléh maťkovskéh party na já-zdání v hájch nechodil, nechtěly tam docházet ani Alena s Čáirkou a tak jsem tam páťestala chodit i já.